

Sygn. akt: III RC 116/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

Po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko P. C.

o alimenty

I. Uchyła wyrok zaoczny tutejszego Sadu z dnia 03 czerwca 2015 r.,

II. Zasada – poczynając od dnia 02 marca 2015 r. – od pozwanego P. C. - tytułem alimentów na rzecz córki – A. C. (1) urodzonej dnia (...) w P. – kwotę 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

III. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi

IV. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

V. Wyrokowi w punkcie II-gim nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 marca 2015 r. A. C. (1) wniosła o zasądzenie tytułem alimentów od pozwanego P. C. na jej rzecz kwoty 800 zł płatnej do dnia 10 każdego miesiąca z góry, począwszy od dnia 10 marca 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu podała, że jest córka pozwanego i kontynuuje naukę w technikum (...)w systemie dziennym. Nie ma możliwości podjęcia pracy i utrzymuje ją mama, gdyż ojciec w żaden sposób nie włącza się w finansową pomoc. Nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, również jej mama nie jest w stanie w całości finansować potrzeb córki. Powódka wskazała, że pozwany jest zatrudniony na stałe w (...), ponadto prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie (...). Podała również, że nie jest w stanie jednoznacznie ustalić dochodów pozwanego, które według jej wiedzy kształtują się na poziomie ok. 3.000 zł. Powódka załączyła również do pozwu miesięczne wyliczenie kosztów utrzymania, które wynoszą 1.880,43 zł (k. 3 – 6).

Wyrokiem zaocznym z dnia 03 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie zasądził – poczynając od dnia 02 marca 2015 r. od pozwanego P. C. tytułem alimentów na rzecz córki A. C. kwotę 800 zł miesięcznie, płatne do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat (k. 26 – 27).

W dniu 29 czerwca 2015 r. P. C. skutecznie wniósł sprzeciw od powyższego wyroku, zaskarżając punkt 1 w/w wyroku co do kwoty 350 zł miesięcznie, wnosząc o uchylenie wyroku zaocznego w części zasadzającej od pozwanego kwoty ponad 350 zł miesięcznie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych (k. 34 – 37). W uzasadnieniu wskazał, że w pewnych punktach kwestionuje wyliczenie kosztów utrzymania powódki, które ona podała w zestawieniu załączonym do pozwu. Pozwany wyjaśnił, że komputer córki został kupiony przez niego i był i jest używany przez powódkę. Podał, że zakupił także notebook, który był używany przez powódkę, ale został jej skradziony. Podobnie aparat fotograficzny kupiony został przez pozwanego za wspólne pieniądze jego i żony, a matki powódki. Pozwany kwestionował zasadność zaliczenia komputera do stałych kosztów utrzymania powódki. Żywotność komputera jest na tyle długa, że w przewidywalnej przyszłości nie będzie potrzeby kupowania innego komputera. Wyjaśnił, że podobnie rzecz się ma z aparatem fotograficznym. Co do wydatków na leki i lekarzy, pozwany oświadczył, że mieszkając z córką nie zauważył, aby miała ona problemy ze zdrowiem. Zresztą do pozwu nie załączyła żadnych dokumentów ani nie zawnioskowała żadnych innych dowodów, aby wykazać, że jest chora i potrzebuje leczenia. Pozwany uważa też, że wydatki z tytułu kieszonkowego są zbyt wysokie, powódka łącznie otrzymywała z tego tytułu ok. najwyżej 70 zł miesięcznie. Podkreślił również, że meble są w dobrym stanie, kupione za pieniądze pozwanego i żony, zatem nie ma potrzeby ich wymiany. Poza tym pozwany zwrócił uwagę, że 50 zł na Komitet Rodzicielski w szkole to wydatek na cały rok, a nie w skali miesiąca. Zdaniem pozwanego wskazane przez niego korekty oraz opisane fakty zmniejszają zobowiązanie pozwanego o kwotę ok. 450 zł. Tymczasem pozwany - jak podał - jest w ciężkiej sytuacji materialnej. Tylko na jego barkach spoczywa ciężar spłacania kredytów pobranych na wspólne potrzeby rodziny, w tym powódki. Pozwany spłaca kredyty w łącznej wysokości ok. 1.000 zł na miesiąc. Poza tym spłaca zakupione i używane przez powódkę: komputer i notebook po 170 zł na miesiąc. Dla wykazania powyższego pozwany załączył zaświadczenia z banku. Załączył również zaświadczenie na okoliczność, że był przez pewien czas bezrobotny. Pozwany podniósł, iż matka powódki nie ponosi żadnych ciężarów z tytułu kredytów. Dochód, jaki osiąga netto pozwany z tytułu pracy w (...) wynosi niecałe 2.000 zł. Poza tym pozwany jest przewlekłe chory na (...) i zażywać musi leki. Pozwany poinformował, iż zawiesił działalność gospodarczą z dniem (...) r. W ocenie pozwanego, po uwzględnieniu jego uwag do wyliczenia przedstawionego przez powódkę uznać należy, iż część kosztów utrzymania córki, która powinna przypaść na pozwanego, to kwoty po 350 zł miesięcznie. Poniósł również, że matka powódki osiąga znacząco wyższe dochody, niż pozwany (k. 34 – 37).

Powódka A. C. (1) na rozprawie w dniu 23 września 2015 r. popierała powództwo jak w pozwie, aż do zamknięcia rozprawy podtrzymywała swoje stanowisko (k. 106, nagranie 00:03:07, płyta CD – k. 110; k. 142 nagranie 00:03:16, płyta CD – k. 147; k. 145, nagranie 01:07:45, płyta CD – k. 147)

Pozwany P. C. na rozprawie w dniu 23 września 2015 r. wniósł jak w sprzeciwie, tj. o uchylenie wyroku zaocznego w części zasadzającej ponad 350 zł i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Na tejże rozprawie pełnomocnik pozwanego oświadczył, że wyraża zgodę na zawarcie ugody na kwotę 400 zł, a powódka proponowała 450 zł, po przerwie zaś pozwany zgodził się na 450 zł, a powódka oświadczyła, że może zawrzeć ugody przy kwocie minimum 500 zł. Nie wyraziła zgody na kwotę 450 zł (k. 107, nagranie 00:14:23, płyta CD – k. 110). Na rozprawie w dniu 24 listopada 2015 r. pozwany uznał powództwo do kwoty 350 zł, w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa (k. 142, nagranie 00:03:31, płyta CD – k. 147) i podtrzymywał takie stanowisko, aż do zamknięcia rozprawy (k. 145, nagranie 01:07:57, płyta CD – k. 147).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. (1) urodzona w dniu (...) pochodzi ze związku małżeńskiego P. C. i A. C. (2).

Z uwagi na narastający konflikt między małżonkami, A. C. (2) w (...) r. wyprowadziła się wraz z córką A. C. z domu stanowiącego współwłasność małżonków w K. i wynajęły mieszkanie.

A. C. (1) ma 19 lat i jest uczennicą IV klasy Technikum. Mieszka z matką w wynajętej kawalerce w K.. W roku szkolnym 2015 /2016 będzie zdawała egzamin maturalny z kwalifikacji zawodowych i egzamin maturalny. Przystąpienie do tych egzaminów wymaga dobrego przygotowania się do nich. W tej sytuacji uczennica musi mieć środki na zakup

podręczników, pomocy naukowych i mieć zapewniony komfort psychiczny. W ubiegłych latach A. miała kłopoty z realizacją obowiązków szkolnych, co miało związek z trudną sytuacją w domu rodzinnym. Pomoc jaką uczennica otrzymała w ubiegłych latach w szkole okazała się niewystarczająca i od września 2015 r. jest pod opieką psychologa szkolnego. Po maturze A. chce kontynuować naukę na studiach. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą ok. 1.300 zł, na które składa się: czynsz w kwocie 1.000 zł, prąd w kwocie 300 zł, śmieci w kwocie 20 zł, internet w kwocie 20 zł, woda w kwocie 80 - 90 zł. W tym mieszkaniu mieszka wraz z matką od początku września 2015 r. Pozwany mieszka w domu rodzinnym. Na miesięczne koszty utrzymania składają się: 300 – 500 zł wyżywienie, środki czystości – 150 zł, koszty pomocy szkolnych 50 zł. Oprócz wady wzroku i przeziębień jest zdrowa. Okulary zmienia raz na 4 lata. Koszt zakupu ostatnich okularów wynosił 600 zł. Korzysta z wizyt u okulisty raz na rok w ramach NFZ, a także u stomatologa również na Fundusz. Czasami chodzi do kina, co stanowi wydatek 50 zł miesięcznie. Nie wyjeżdżała na wakacje i ferie. Chodzi na siłownię, na którą karnet kosztuje 69 zł miesięcznie. Koszty swojego miesięcznego utrzymania oszacowała na kwotę 1.000 – 1.500 zł. Posiada tablet, który kupił jej pozwany, który opłaca za niego raty. Komputer stacjonarny kupił jej również pozwany kilka lat temu, który to tablet jest obecnie w jej posiadaniu. Aparat fotograficzny, który posiada - zakupiła jej mama.

P. C. ma 44 lata i jest z zawodu (...). Mieszka sam w domu o pow. 68 m^{((2))} i działka o pow. 800 m^{((2))} stanowiącym współwłasność z żoną A. C. (2). Prowadził własną działalność gospodarczą, która zawiesił od dnia (...) r. Był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy od dnia (...) r. do dnia (...) r. Obecnie zatrudniony jest w (...) w S. na podstawie umowy o pracę od dnia (...) r. na czas określony do dnia 07 maja 2020 r. z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1.964,23 zł netto. Koszty utrzymania domu wynoszą 800 zł miesięcznie, na co składa się: kwota 60 zł – za śmieci, kwota 140 zł za prąd, kwota 250 zł za ubranie. Ubezpieczył córkę A. w ZUS- ie na swojej składce i miała leczenie w ramach NFZ, ale ją wypisał. Wymienił zamki w domu. Nie ma kredytu hipotecznego. Prowadził działalność polegającą na (...), która jest obecnie zawieszona. Spłaca kredyt za tablet córki. Cierpi na (...). Miesięcznie na swoje utrzymanie wydaje 400 – 500 złotych. Posiada samochód na gaz, którego koszt utrzymania wynosi 250 zł. Poności miesięcznie raty kredytu w łącznej wysokości 410 zł. Do końca spłaty pozostała jeszcze kwota 4.970 zł, w tym 4.000 zł w (...). Dokonał dla siebie zakupu łóżka w kwocie 1.600 zł za gotówkę. Kupuje węgiel na opał w małych ilościach. Posiada debet w kwocie 1.000 zł. Kupił odkurzacz za 1.400 zł, który wzięła żona wyprowadzając się. Korzysta z wizyt u okulisty i stomatologa. Koszty leczenia wynoszą 200 – 250 zł raz na kwartał. Koszty leczenia na rok wynoszą ok. 800 zł. Na leki wydaje 140 zł miesięcznie. Nie płaci za wizyty lekarskie, które ma w ramach NFZ. W czasie prowadzenia działalności gospodarczej uiszczał kwotę 300 zł za składkę ZUS. Posiada samochód, we współwłasności z kolegą. Miał założoną niebieską kartę. Przedłożył zaświadczenie lekarza medycyny pracy z przeciwwskazaniem pracy w ponadnormatywnym wymiarze godzin (k. 149 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 7), zaświadczenia o dochodach (k. 38), zaświadczenie z Urzędu Pracy (k. 39), zaświadczenie lekarskie (k. 39a), kopie faktur (k. 40 – 41), pokwitowanie (k. 42), kopie rachunków (k. 43 – 44), potwierdzenie przyjęcia wniosku o wyrejestrowanie w (...) (k. 45), umowa najmu (k. 79), zaświadczenie z Zespołu Szkół (...) (k. 80), opinia (k. 81), kopia dokumentu dostawowego (k. 85 – 85, k. 88, k. 93, k. 95), rachunek za wywóz nieczystości (k. 87), protokół rozprawy w sprawie II W 335/15 (k. 115 – 121), informacja z KPP w O. o prowadzonej procedurze niebieskiej karty (k. 135 - 139), zeznań świadka A. C. (2) (k. 107 - 108, nagranie 00:21:17 – 00:35:02, płyta CD – k. 110), zeznań A. C. w charakterze strony (k. 144, nagranie 00:14:21 – 00:32:39, płyta CD – k. 147), zeznań P. C. (k. 144 – 145, nagranie 00:32:39 – 01:07:40, płyta CD – k. 147), zaświadczenie lekarza medycyny pracy (k. 149 akt).

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt, powołanych wyżej oraz zeznań wskazanego świadka i przesłuchania stron. Prawdziwość dokumentów i fakt ich sporządzenia, jak również treść zeznań świadka – w zakresie, w jakim stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy – nie budziły wątpliwości i korespondowały ze sobą, stąd zostały uznane przez sąd za wiarygodne.

Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Określając koszty utrzymania powódki Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd nie oparł się na złożonych do akt paragonach, bowiem nie są one imiennymi rachunkami.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka – policjanta A. B. oraz dowodu z nagrania z płyty (k. 143, nagranie 00:11:54, płyta CD – k. 147) – albowiem okoliczności, na potwierdzenie których miałyby być złożone w/w dokumenty były bezsporne. Na rozprawie obie strony przyznały, że były awantury i była wzywana Policja.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub w części utrzymuje w mocy albo uchyla wyrok i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W rozpoznanej sprawie P. C. prawidłowo złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym domagał się uchylecia wyroku zaocznego w części zasądzającej od niego na rzecz córki kwoty ponad 350 zł. W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu było powództwo o alimenty od P. C. na rzecz A. C. (1), od którego wniesiono sprzeciw.

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Obowiązek alimentacyjny polega na zapewnieniu indywidualnych potrzeb uprawnionego takich jak: wyżywienie, ubranie, środki higieny osobistej, wychowanie, wykształcenie, wypoczynek i ochrona zdrowia, a także zapewnienie mieszkania i mediów. Potrzeby te winny być w danych okolicznościach usprawiedliwione. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawie o sygn. III CZP 91/86 przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Ocenę żądania zasądzenia alimentów na rzecz A. C. (1) należy rozpocząć od wskazania, iż na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 kro). Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony żadnym terminem, w szczególności dojściem dziecka do pełnoletności. Jedyną okolicznością, od której uzależnione jest trwanie bądź ustanie tegoż obowiązku jest możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka.

W rozpoznawanej sprawie nie było żadnych wątpliwości co do tego, iż powódka z racji kontynuowania nauki pomimo osiągnięcia pełnoletności jest nadal uprawniona do alimentowania przez rodziców. Pozwany zresztą prawa tego po stronie córki nie kwestionował, uznając powództwo do kwoty 350 zł miesięcznie (k. 142, nagranie 00:03:31, płyta CD – k. 147).

W takim stanie rzeczą Sądu stało się określenie kwoty alimentów należnych powódce od ojca.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z treścią przepisu art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej do alimentacji.

Powódka w pozwie wskazała, iż na jej miesięczne utrzymanie potrzebna jest kwota 1.880,43 zł. Poczyniła też wyczenie niezbędnych, jej zdaniem, wydatków koniecznych na jej utrzymanie. Sąd wyczenie to potraktował krytycznie, uznając, iż koszty te zostały wyraźnie przeszacowane i nie odpowiadają rzeczywistym kosztom utrzymania powódki. Sąd przy tym nie kwestionuje tego, iż takie wydatki w ogóle mogą być poniesione, ale jako uzasadnione w procesie o alimenty mogą być traktowane tylko wówczas, jeśli znajdowałyby to pokrycie w wysokim statusie materialnym rodziców. Tak nie jest, gdyż z zebranego materiału dowodowego wyłania się standard materialny rodziców powódki jako przeciętny. Powódka nie może zatem oczekiwać zaspakajania swoich potrzeb na poziomie mocno wykraczającym ponad standard życia swoich rodziców.

Zauważyć należy, iż zarówno matka powódki, jak i jej ojciec nie byli zorientowani w kosztach utrzymania powódki. Matka wskazywała kwoty wydatkowane na nią i córkę łącznie, zaś pozwany zeznał, iż miesięczne wydatki córki na ubranie to kwota 250 zł, na leczenie 200 zł, a na szkołę – 150 zł. Te kwoty Sąd również potraktował jako przeszacowane.

W kontekście ustalania kosztów utrzymania w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, standard życia rodziców powódki oraz w oparciu o wyjaśnienia powódki i zeznania jej matki Sąd przyjął, iż minimalne koszty utrzymania dorosłej przecież powódki celem zaspokojenia absolutnie podstawowych potrzeb to kwota 1100 zł miesięcznie.

W ocenie Sadu Rejonowego zasadne było wynajęcie przez powódkę i jej matkę mieszkania, bowiem wspólne zamieszkiwanie – przy powtarzających się awanturach i interwencjach Policji – nie było możliwe. Wprawdzie pozwany zeznał, że córka mogłaby zamieszkiwać razem z nim, lecz jednocześnie zeznał, iż zmienił zamki i wszczął postępowanie o wymeldowanie córki. Świadczy to o bardzo dużym nasileniu konfliktu pomiędzy małżonkami, w który wciągnięta została przez rodziców niestety również powódka. Wspólne zamieszkiwanie z ojcem – zdaniem Sadu – nie wydaje się aktualnie możliwym.

Złożona umowa najmu nie została zgłoszona do Urzędu Skarbowego, może zatem nasuwać wątpliwości, dlatego też – opierając się na zasadach doświadczenia życiowego – Sąd przyjął koszt wynajęcia mieszkania w K. wraz z opłatami na 800 zł miesięcznie.

Koszt mieszkania przypadający na powódkę to kwota 400 zł miesięcznie, 300 zł wyżywienie, 100 zł karta miejska, 100 zł odzież i obuwie, 50 zł szkoła, 50 zł rozrywka, 50 zł leki, 50 zł środki czystości. Powódka koszt swojego utrzymania określiła na 1000 – 1500 zł (k. 144 akt), zatem ustalona kwota mieści się we wskazanych przez powódkę „widelkach”.

Biorąc zaś pod uwagę, iż wiek powódki nie uzasadnia już wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec niej przez osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie oraz porównywalne dochody obydwójga jej rodziców Sąd obciążył pozwanego połową tak ustalonej kwoty.

Trzeba także pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Wyrokując w tej sprawie Sąd ważył też możliwości płatnicze pozwanego.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany pracuje w ramach stosunku pracy w wymiarze pełnego etatu i osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie około 1.964,23 zł netto miesięcznie. Nie ma też, poza córką, innych osób na utrzymaniu. Te dochody powinny pozwanemu pozwolić na łożenie alimentów w zasadzonej wysokości. Dochody

pozwanego nie uzasadniają też konieczności odmawiania powódce możliwości dalszego uczenia się, czy finansowania przez rodziców jej potrzeb edukacyjnych. Wskazać również należy, że pozwanego stać było na zakup łóżka za gotówkę w kwocie 1600 zł, co świadczy albo o oszczędnościach pozwanego albo o uzyskiwaniu dodatkowych dochodach, których nie ujawnił. Pozwany jest (...), zawsze więc – zdaniem Sadu Rejonowego – może znaleźć pracę, w której uzyska kwotę znacznie przekraczającą kwotę 2000 zł miesięcznie (jak dotychczas), pracując jedynie w normatywnym czasie pracy.

Sąd uznał zatem, iż kwota 550 zł miesięcznie pozwoli zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powódki, pozwany zaś winien być w stanie taką kwotę na utrzymanie jedyne dziecko łożyć.

Biorąc pod uwagę powyższe – Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny z dnia 03 czerwca 2015 r. i orzekł o żądaniu pozwu – na podstawie art. art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Obowiązek alimentacyjny został ustalony od 02 marca 2015 r., a więc od daty wniesienia pozwu.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 102 kpc biorąc pod uwagę fakt, iż częściowo uznał powództwo a także uznając, iż sytuacja pozwanego, na którym ciąży obowiązek utrzymania dziecka pozwala na odstąpienie od obciążania kosztami sądowymi w niniejszej sprawie.